

Green Peafowl (*Pavo muticus*) in agriculture areas

Pwe Hla Village is situated on the Aung Ban Pindaya main road (Pindaya township) in the southern part of Shan State, Myanmar. Most of the local community are farmers from the Danu, Taung Yoe, Shan or PaO ethnic groups. Green peafowl are found nearby within a patch of pine forest at 1500 meters elevation.

Green peafowl roost in the large trees that can found in a patch of forest around monastery.

The green peafowl (*Pavo muticus*) is one of the most threatened bird species in South-east Asia, it was uplisted from Vulnerable to Endangered on the IUCN Red List in 2009 due to high hunting pressure and habitat destruction.

Green peafowl tail feathers are collected after male Green peafowl molt and are used in religious celebrations.

Legal status of Green Peafowl

Green peafowl are listed as a totally protected species under the Protection of Wildlife and Protected Areas Law (1994). Killing, hunting or wounding a Green Peafowl without permission is punishable with imprisonment for a term which may extend to 7 years or with a fine which may extend to Kyats 50,000 or with both.

Ecology

Distribution : Historically the species extended from north-east India and Bangladesh east through Myanmar and south China, throughout Thailand, Laos, Cambodia, Vietnam, Peninsular Malaysia and Java, Indonesia. However, the population in Peninsular Malaysia, Bangladesh, and southern Thailand are reported to be extinct, while other populations are still decreasing. In Myanmar it is still relatively abundant on the banks of large streams and mostly reported at the elevations below 900 m. No quantitative information post the 1950s are available on its status which could be declining in several areas with historical records.

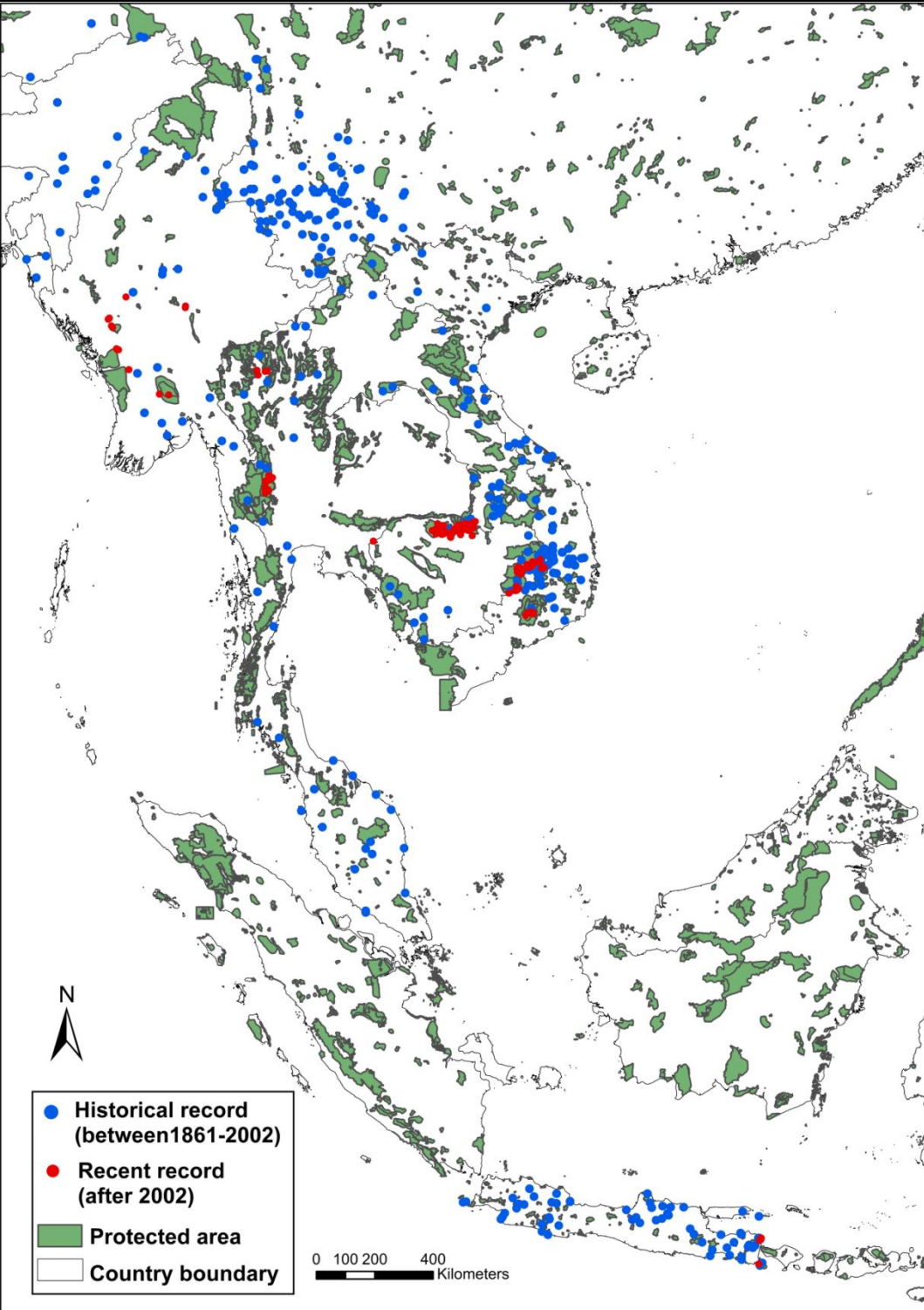
Habitat : Mixed deciduous forest, dry dipterocarp forest, riverine forest and open grassland. Sometimes found in cultivated fields but it is thought that they do not cause damage to crops.

Diet : Plant material such as seeds, buds, leafs, and insects. Green peafowl also feed on crops but they do not damage agriculture products.

Age of maturity: By age three.

Mating behavior : The breeding season is between November-March. They are polygynous (one male has many females); males are territorial during the breeding season making loud and frequent calls. Males display by erecting and spreading out their tail. Females start nesting in January, clutch size is between 3-6 eggs. **During this period, animals are more sensitive to disturbance.**

Threats : Hunting, habitat loss.

Historical records of green peafowl between 1861 and 2002 (blue spots) compared with recent records (red spots) which show the current distribution is mostly restricted to protected areas.

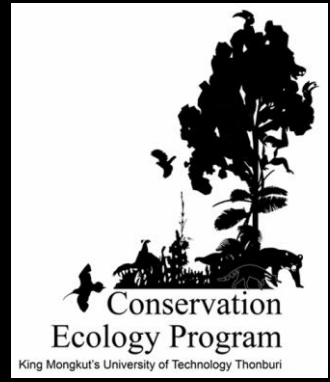
Pwe Hla : A viable population have been observed at Pwe Hla Village and in its vicinity. Monks and local people conserve the species and play an important role in nature and biodiversity conservation in this region.

Here a surviving forest fragment is protected by the presence of a monastery.

Between November-March (breeding season), male green peafowl will occupy open areas for display and calling. Female green peafowl will leave the group after the breeding season to lay eggs and raise the chicks.

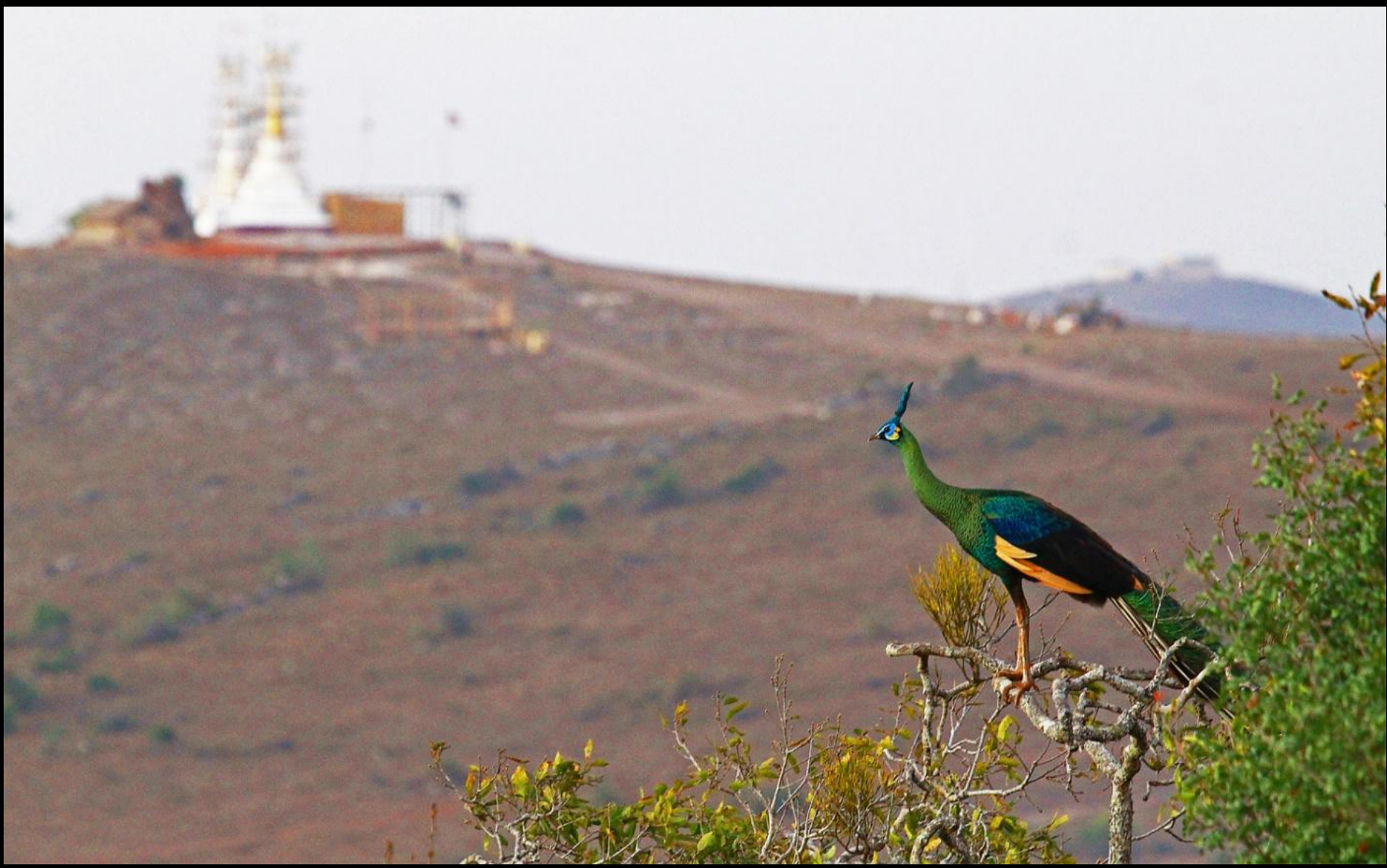

ရတနာ ဒေါင်းစိမ်း (Green Peafowl) များ

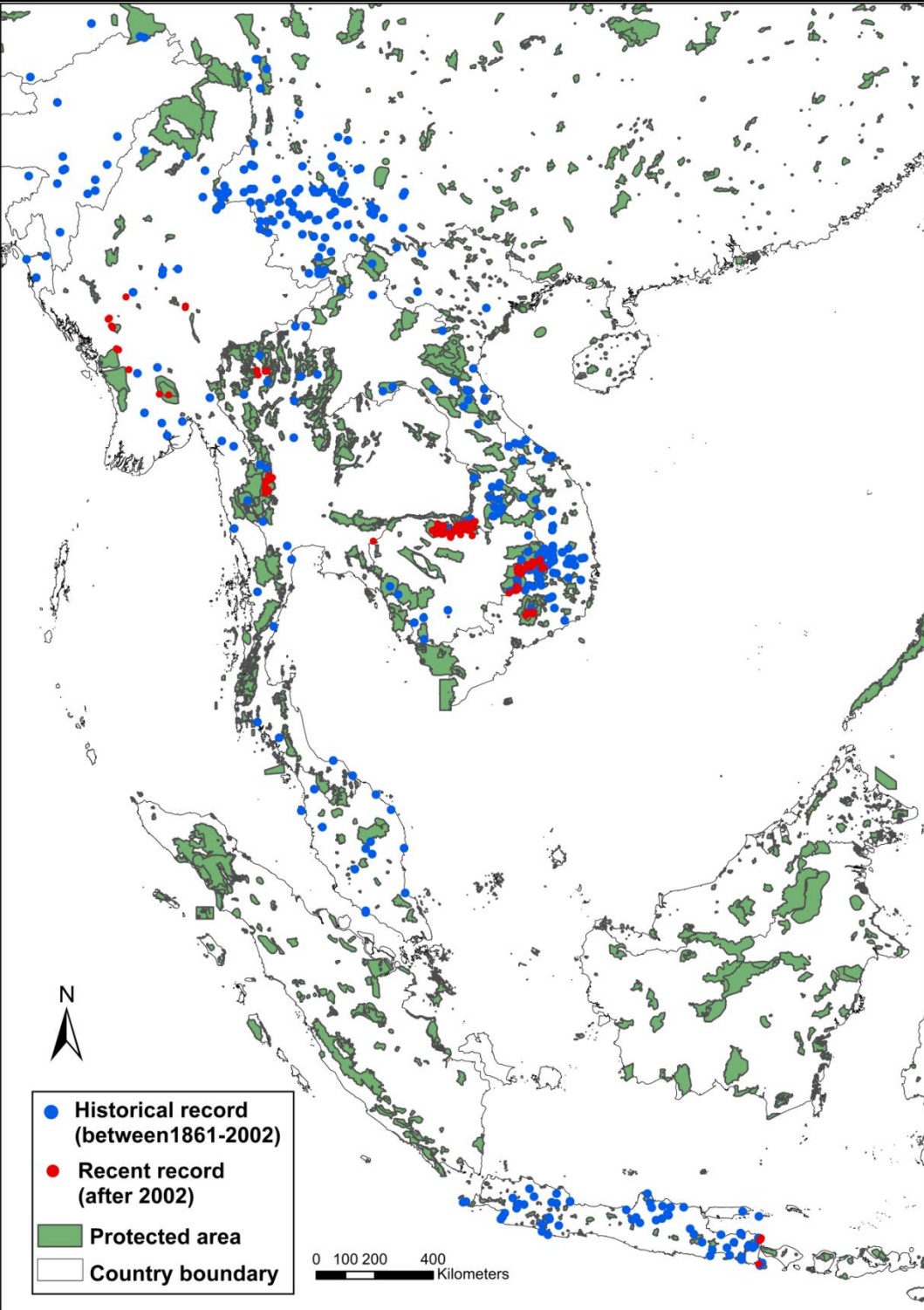
ပွေးလှကျေး ရွာသည် မြန်မာနိုင်ငံ ၊ ရှမ်းပြည်နယ်တောင်ပိုင်း ပင်းတယမြို့နှင့် အောင်ပန်းမြို့တို့ကို ဆက်သွယ် ဖောက်လုပ်ထား သော လမ်းပေါ်တွင် တည်ရှိသည်။ ဒေါင်းစိမ်းများကို ပင်လယ်ရေမျက်နှာပြင် အထက် ၁၅၀၀ မီတာ နှင့် အထက်ထူးခြားစွာ တွေ့ရှိနိုင်သော ဒေသတစ်ခုဖြစ်ပြီး ဓနု၊ ရှမ်း၊ တောင်ရိုး၊ ပအိုဝ်၊ စသည်တိုင်း ရင်းသား လူမျိုးများ နေထိုင်ကာ စိုက်ပျိုးရေး လုပ်ငန်းကို အဓိက လုပ်ကိုင်ကြသည်။

ဒေါင်းစိမ်းများအိပ်တန်းတက်လေ့ရှိသော သစ်ပင်ကြီးများရှိသည့် သာသနာ့နယ်မြေ

ဒေါင်းစိမ်းသည် အရှေ့တောင်အာရှတွင် မျိုးသုဉ်းရန် ခြိမ်းခြောက်ခံနေရသော ငှက်မျိုးစိတ်များထဲတွင်ပါဝင်သော မျိုးစိတ်တစ်မျိုးဖြစ်ပြီး အမဲလိုက်ခြင်းနှင့် မှီခိုတောများ ဖျက်စီးခံရခြင်းကြောင့် မျိုးသုဉ်းရန်အန္တရာယ်ကျရောက်နေသော အဆင့်သို့ တိုးမြှင့်သတ်မှတ်ထားသည်။

၁၈၆၁ မှ ၂၀၀၂ ခုနှစ်အတွင်း ဒေါင်းစိမ်း တွေ့ရှိရသည့် ဒေသများ (အပြာရောင်)နှင့် လက်ရှိတွေ့ရှိရသော ဒေသများ (အနီရောင်)။ အများအားဖြင့် သဘာဝနယ်မြေများအပြင်တွင်တွေ့ရှိရသည်။

ဂေဟဗေဒ

ပျံ့နှံ့ကျက်စားမှု။ အထောက်အထားများအရ အရှေ့ မြောက်အိန္ဒိယနှင့်ဘင်္ဂလား ဒေသ အရှေ့မှ မြန်မာနိုင်ငံအနီးအပါး၊ တရုတ်နိုင်ငံတောင်ပိုင်း၊ ထိုင်း၊ လာအို၊ ကမ္ဘောဒီးယား၊ ဗီယက်နမ်၊ ပင်နားဆူလာမလေးရှားနှင့် အင်ဒိုနီးရှားနိုင်ငံ ဂျာဗား ကျွန်းတို့တွင်တွေ့ရှိရသည်။သို့သော်ပင်နားဆူလာမလေးရှား၊ ဘင်္ဂလားဒေ့ရှ်နှင့် ထိုင်းနိုင်ငံတောင်ပိုင်းတို့တွင် မျိုးသုဉ်းပျောက်ကွယ်သွားပြီး အခြားဒေသများတွင် ကောင်ရေ ကျဆင်းလျက်ရှိသည်။ မြန်မာနိုင်ငံတွင်မြစ်ချောင်းများတလျှောက်တွင် တွေ့ရှိနေဆဲဖြစ်ပြီး အများအားဖြင့်ပင်လယ်ရေမျက်နှာပြင်အထက်အမြင့် မီတာ ၉၀၀ တွင် တွေ့ရှိရသည်။ သို့သော် (၁၉၅၀) ခုနှစ် နောက်ပိုင်းတွင် စနစ်တကျစာရင်း မှတ်တမ်းတင်ထားရှိမှုမရှိဘဲ အကောင်ရေ ကျဆင်းလျက်ရှိသည်ကို တွေ့ရှိနေရသည်။

မှီခိုတော။ ရွက်ပြတ်ရောနှောတော၊ အင်တိုင်းတော၊ မြစ်ချောင်းများ၊ မြက်ခင်းပြင်များတွင်တွေ့ရှိရသည်။ တစ်ခါတစ်ရံ စိုက်ခင်းများ အနီးတဝိုက်တွင် တွေ့ရပြီး စိုက်ခင်းများကို ဖျက်စီးမှုမရှိပါ။

အစားအစာ။ ကောက်ပဲသီးနှံများ၊ အရွက် အဖူးနှင့် အင်းဆက်များကို စားသည်။ သို့သော် သီးနှံစိုက်ခင်းများကို ဖျက်စီးခြင်းမပြုပါ။

အရွယ်ရောက်ချိန်။ (၃)နှစ်သားအရွယ်တွင် အရွယ်ရောက်ပြီး မိတ်လိုက် သားပေါက်နိုင်သည်။

မိတ်လိုက်ခြင်း။ နိုဝင်ဘာလမှ မတ်လအတွင်း မိတ်လိုက်လေ့ရှိသည်။ အထီး တစ်ကောင်သည် အမများစွာနှင့် မိတ်လိုက်လေ့ရှိပြီး ပိုင်နက်နယ်မြေသတ်မှတ်ကာ ကျယ်လောင်စွာ မကြာခဏအသံပြု အော်လေ့ရှိသည်။အထီးများသည် မိတ်လိုက်ရာသီတွင် အမြီးတောင်များ ဖြန့် ကားကပြလေ့ရှိသည်။အမများသည် ဇန်နဝါရီလမှစပြီး ဥအုကာ ၃ လုံးမှ ၆ လုံးအထိ အုလေ့ရှိသည်။ မိတ်လိုက်ရာသီတွင် အနောက်အယုတ်မပြုလုပ်ရန်မေတ္တာရပ်ခံအပ်ပါသည်။

ခြိမ်းခြောက်နေမှုများ။ အမဲလိုက်ခံရခြင်းနှင့် မှီခိုတောများ ပျောက်ဆုံးခြင်း။

သဘာဝအလျောက်ကျွတ်ကျသော ဒေါင်းတောင်များကိုလည်း သာသနာရေးဗွဲ့များတွင် အထွတ်အမြတ်ထား အသုံးပြုလေ့ရှိသည်။

ဥပဒေဖြင့် ကာကွယ်ထားရှိမှု
ဒေါင်းစိမ်းသည်တောရိုင်းတိရစ္ဆာန်နှင့် သဘာဝ အပင်များ ကာကွယ်ရေးနှင့်သဘာဝနယ်မြေများထိန်းသိမ်းရေးဥပဒေ (၁၉၉၄) အရ လုံးဝကာကွယ်ထားသော တိရစ္ဆာန်များစာရင်းတွင်ပါဝင်ပြီး မည်သူမဆို ခွင့်ပြုချက်တစ်စုံတစ်ရာမရှိဘဲ ဖမ်းဆီးသတ်ဖြတ်အမဲလိုက်ခြင်း၊ အနာတရ ဖြစ်စေခြင်းမပြုလုပ်ရ။ပြုလုပ်ပါကထောင်ဒဏ်(၇)နှစ်(သို့မဟုတ်) ဒဏ်ငွေကျပ် (၅၀၀၀၀) ဖြစ်စေ၊ ဒဏ်နှစ်ရပ်လုံးဖြစ်စေ ချမှတ်နိုင်သည်။

မြန်မာနိုင်ငံတွင် သဘာဝအနေအထားတွင် ရှင်သန်မျိုးပွားရန်လုံလောက်သောအကောင်အရေအတွက်ကို ပွေးလှဒေသတွင် ဘုန်းတော်ကြီးများ မှ သဘာဝ တောကျန်များနှင့်အတူ အထူးအလေးထားထိန်းသိမ်းထားလျက်ရှိသည်။

သားပေါက်ရာသီ (နိုဝင်ဘာ - မတ်)လတွင် အထီးများမှ ကပြရန်နေရာအတွက် နယ်မြေသိမ်းပိုက်ပြီး မကြာခဏ အော်သံပြုလေ့ရှိသည်။ အမများသည် မိတ်လိုက်ပြီးချိန်တွင် အုပ်စုမှခွဲထွက်ပြီး ဥအုခြင်း၊ ပုပ်ခြင်းတို့အပြင် အကောင်ပေါက်များကို စောင့်ရှောက်လေ့ရှိသည်။